

DİLEK YARAŞ

Ortada bir Firavunlar ordusu ve dünyanın içine eden emperyalist bir devlet var. O devlet, her türlü kanunsuzlukla, insan haklarını, evrensel doğruları ayaklar altına alarak masum bebekleri bile gözünü kırpmadan katlediyor ve bizim akli selim geçinen aydınlarımız, ustalarımız **“Sana ne. Bırak ölsünler. Bırak yansınlar.”** diyorlar. Firavun’un askerlerine ve kötülüğe -hayatları pahasına- **“DUR”** diyen insanların kanı üzerinden kara propaganda yapıyorlar.

Aylardan Haziran. Günlerden Pazar. Vakitlerden sabah... Sıcak, sımsıcak... Çalışma şevkiyle uyanıyorum gün doğarken. Haliç muhteşem, kuş civıltıları yaşama katılmaya çağırıyor insanı...

Hadi, diyorum, hadi Dilek, yeterince yattın, gazetecilik yan gelip yatma mesleği değildir, çalış; çalış ki bu deli divane ruhun bir nebze olsun yatışsın...

Gazetelerin sayfaları arasında dolanmaya başlıyorum. Dolandıkça dolaniyorum.... Kuş civıltıları yerini uğursuz baykuş çığlıklarına bırakıyor. Düşüm oluyorum...

Sürat ve defaatle kara propaganda sarmalına girdiğimizi farkediyorum.

Bir kara suretler resmi geçidi var sanki.

Haziran sıcaklığı bitiyor. Havayı kara bulutlar kaplıyor.

Şubat soğuğu başlıyor.

Üşüyorum annem, üşüyorum...

Bu kadar mı kararmıştır Hz.İnsan'ın ruhu... gönlü, vicdanı... Yoksa "insan" bile dememeli miyiz bunlara?...

Karadeniz'in hırçın dalgaları gibi çırpınan biçare ruhumu bir nebze olsun teselli edebilmek için '*beşer bu şaşar*' diyeceğim ama şaşmanın da ötesinde bir hâl bu. Sanki... sanki şaşkın değiller de daha kara kutsal bir amaca hizmet eder gibiler...

Beşer seviyesinin de altında bir hâl bu. Hâllerin en beteri. En çamuru... ***Allah bunların hâllerini güzelleştirsin,*** demek istiyorum ama dermanım yok.

İnsan vicdanı bu kadar mı esir olur siyasete, diye soruyorum; bunun soruların en masumu ve en hafifi olduğunu bile bile...

Son darbeyi ise ustaların ustası vuruyor. Nice yazısını kesip duvarıma astığım usta. Kelimelerin efendilerinden biri. Edebiyat fakültesi yıllarımızda ustaca cümlelerini hayranlıkla, feyz alarak defterlerimize not ettiğimiz usta. **Oktay Akbal.**

Belli ki Mavi Marmara'nın rotasını kaldıramamış midesi. İsrail'den izin ve onay almadan ambargoyu delmeye çalışan sivil inisiyatife çok kızmış ve:

"... 'Gelme' dedi acımasızlığıyla tanınmış İsrail. Gelirseniz karşınızdayım. Öteki barış gemileri gelmedi. Biz kahramanız ya, üstüne üstüne gittik. Ölümler verdik, yaralılar... Güçlü silahlara karşı bir bozguna uğramak kaçınılmazdı. Bu duruma düşmeyi de üstünlük mü saymalı?..." diye de sormuş....

Yazının başlığı da son derece manidar: "**Ölüm güzel değil**"

Bu başlık sizi yanıltmasın. İçeriğini vicdanınızın ve aklınızın eşliğinde okuduğunuzda son derece ölüm sever ve teslimiyetçi bir yazı bu.

Benim gibi hayat ve haz odaklı birine bile "**Hayır Usta, hayır! Ölüm bazen güzeldir. Hem de çok güzeldir. Kutsal bir amaç için olursa. Mazlumun yanında zalime karşı olursa ölüm, çamur gibi, bomboş ve anlamsız yaşamaktan çok daha güzeldir. Hoş gelir. Güzel gelir. İyi gelir. Ölene de uğruna ölüne de...**" dedirten bir yazı...

Ustaların ustası bunları derse, çıraklar neler demez değil mi...

Gördüğünüz gibi ben de tahammül sınıırımın sonuna gelmişim artık...

Dayanamıyorum güce tapınmanın, zalimden korkmanın bu kadarına.

Ortada bir Firavunlar ordusu ve dünyanın içine eden emperyalist bir devlet var. O devlet, her türlü kanunsuzlukla, insan haklarını, evrensel doğruları ayaklar altına alarak masum bebekleri bile gözünü kırpmadan katlediyor ve bizim akli selim geçinen aydınlarımız, ustalarımız "**San a ne. Bırak ölsünler. Bırak yansınlar.**"

diyorlar. Firavun'un askerlerine ve kötülüğe -hayatları pahasına- "**DUR**"

diyen insanların kanı üzerinden kara propaganda yapıyorlar.

El insaf yahu, el insaf....

Ben de onlara cevaben ve kendi adıma konuşarak diyorum ki: **Allah'ın verdiği bir canım var. Bu kullanılmış ve hatta yıpranmış canı, değil bin, bir çocuğun canını kurtarmaya yarayacaksa eğer seve seve veririm. Bunda da en ufak bir kahramanlık görmem.**

Fedakarlık da denmez buna... Dense dense ÖZVERİ denir. Özden vermek yani...

...

Ustaların ustasının final cümleleri de epey şenlikli:

“Yazmak bir boşalma anlıyorum... Ama benim gibi biri, kaç yıldır böyle şeyleri hep yazdı, hala yazıyor. Bir ülkenin yönetimi ciddi iştir, ona buna bırakılmaz dedi durdu!

Kurtuluş□ halktadır. Halkın uyanmasında... Halkın bilinçlenmesinde... Ama bırakmıyorlar, elini kolunu bağıyorlar, aydınlarını hapse tıkıyorlar...”

...

Bu içler acısı hâl karşısında gülmeli mi ağlamalı mı bilemiyorum inanın...

En iyisi şöyle demeli:

Sen kime “halk” dersin be Usta?

Mavi Marmara’daki 800 kişi “halk” değil de nedir?...

Ya “uyanmak” ne yana düşer usta?

Zalimin zulmü karşısında canını sulara ve kahpe kurşunların önüne atan insanlar mı uyur durumdadır, yoksa zalimden ferman çıkmadan ağzını açmaya dahi cesaret edemeyenler mi?...

İsrail'den başka kaynak tanımam, diyen ustalar ve çırakları için okuma-öğrenme parçası:

GAZZE YOLUNDA SALDIRIYA UĞRAYAN İNSANİ YARDIM GEMİLERİ KAMUOYUNA DUYURU

26 Mayıs 2010 tarihinde yola çıkan toplam 7 gemiden oluşan Gazze'ye yardım konvoyu ilgili İsrail hâlkının ve kamuoyunun doğru bilgilendirilmesini önemseydiğimiz için bu duyuruyu yapıyoruz.

Öncelikle; bu gemiler ne İsrail ne de başka bir ülkeye karşı yola çıkmışlardır. Bu gemiler uzun bir süredir ağır ambargo şartları altında açlığa ve sefaletle terk edilen Gazze hâlkına yardım amacıyla yola çıkmıştır. Bu yolculuğun organizasyonunu gerçekleştiren Free Gazze Movement'ın ve BM Sosyal ve Ekonomik Konseyi'nin danışman statüsünde üyesi olan bir NGO'dur. İHH İnsani Yardım Vakfı dünyanın birçok ülkesinde mağdur olmuş, zulme uğramış insanlara din, dil, renk, ırk, bölge, coğrafya, cinsiyet, ideoloji vb. ayrımı yapmadan her türlü insani yardımı ulaştırmayı kendine ilke edinmiş 15 yıllık bir NGO'dur. Vakfımız yaptığı bu başarılı çalışmalar neticesinde bir çok ödül almıştır. TBBB Üstün Hizmet Ödülü'nü bir örnek olarak verebiliriz.

İHH İnsani Yardım Vakfı Afrika'nın doğusundan batısına, Bosna'dan Filistin'e, Vietnam'dan Amerika Birleşik Devletleri'ne, Afganistan'dan Haiti'ye, Yunanistan'dan Gürcistan'a 5 kıtada 120 ülkede insani yardım ve kalkınma yardımlarının organizasyonlarını yapmış bir kurumdur.

İsrail, insani yardım amaçlı olan bu girişime, uluslararası sularda hukuka aykırı bir şekilde

müdahâle ederek sivil insanların ölmelerine ve yaralanmalarına sebep olarak uluslararası toplum vicdanında mahkum olmuştur. İsrail şimdi de dezenformasyon yaparak dünya kamuoyunu yanlış yönlendirmeye çalışmaktadır. İnsanlarımıza saldırıp katlettiği yetmezmiş gibi, bu elim hadiseden sonra vakfımızın tüm web siteleri saldırı altında olduğu için başta uluslararası basın olmak üzere kamuoyunun doğru bilgiye ulaşması gecikmeli gerçekleşmektedir.

Dünya kamuoyu, kurumumuzun yaptığı çalışmalar ile ilgili doğru bilgilere www.ihh.org.tr adresimizden ulaşabilir

Türk hâlkının Gazze'deki mağdurlara sahip çıkma girişimine aracılık yapan kuruluşumuz hâlkımızın duyarlılığının temsilcisidir. Bizim hâlkımız tarih boyunca bu tür haksızlıkların her zaman karşısında olmuştur. Engizisyon zihniyetinin kararları ile katliama uğrayan, ülkelerinden göçe zorlanan, ölüme terk edilen Sefarat Yahudilerine hâlkımız 500 yıl önce nasıl kucak açıp onları koruduysa, yine Nazi Almanya'sında zulme uğrayanların en büyük sığınağı ülkemizin Avrupa'daki dış temsilcilikleri olmuştur. Bugün yapılan da bu duyarlılığımızın açık gereğinden başka bir şey değildir. Bu gerçekler hâlkımızın mazlumdan yana tavır alma hassasiyetinin ve geleneğinin bir neticesidir.

İsrail hâlkı ve kamuoyu şunu iyi bilmelidir ki, bu girişimin Filistin'deki siyasi gruplarla veya yönetimle bir ilgisi yoktur. Bu siyasi değil, insani bir girişimdir. Bunu farklı görmeye çalışanlar ancak ve ancak bu olayın siyasetini yapanlardır. Bu insani yardım girişimini hiçbir ülke ve grubun iç ve dış siyaset malzemesi yapmasını kabul etmemiz mümkün değildir.

IHH
İnsani yardım Vakfı
İstanbul

dilekyaras@gmail.com